

7. Bóg daje – ja wybieram

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- wprowadzenie w problematykę powołania życiowego i chrześcijańskiego powołania do świętości.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

uczeń:

- po lekcji definiuje pojęcia: „dorosłość”, „dojrzałość”;
- po lekcji dostrzega różnice pomiędzy dorosłością a dojrzałością;
- stwierdza, że podstawowym powołaniem człowieka jest powołanie do świętości;
- wymienia rodzaje powołań życiowych człowieka.

3. POJĘCIA, POSTACI

- dorosłość,
- dojrzałość,
- Abraham,
- Jonasz,
- Maryja,
- Józef,
- Mateusz.

4. WARTOŚCI

- uwrażliwienie uczniów na bogactwo każdej drogi życiowej.

5. SCHEMAT LEKCJI

- życiowe wybory człowieka,
- dorosłość a dojrzałość,
- przykłady powołań w Biblii,
- człowiek powołany do świętości przez Boga,
- drogi realizacji powołania do świętości w świecie współczesnym.

6. PROPOZYCJA REALIZACJI**Wprowadzenie**

Metoda – formularz. Nauczyciel dzieli uczniów na pięć grup. Każda z grup otrzymuje kartę pracy (załącznik 1); w puste pola uczniowie wpisują odpowiedzi na zadane pytanie. Po zakończonej pracy uczniowie odczytują swoje odpowiedzi.

Podsumowanie: każdy człowiek na pewnym etapie życia jest zmuszony do podejmowania decyzji, poczynając od dzieciennych wyborów aż po wybór studiów, zawodu i swojej drogi życiowej. We współczesnym świecie ludzie dorośli obawiają się dokonywać jakichkolwiek wyborów i ponosić ich konsekwencje, ponieważ lękają się ewentualnej porażki.

Metoda – pogadanka. Nauczyciel zadaje pytania:

- a. Czym jest dojrzałość?
- b. Czym jest dorosłość?
- c. Jakie są różnice między dojrzałością a dorosłością?

Podsumowanie: dorosłość nie jest tożsąma z dojrzałością. Wiek biologiczny nie zawsze koreluje z przygotowaniem do życia. Ludzie wolą żyć bez ograniczeń i bez konsekwencji. Nie chcą podejmować wyborów, które wiązałyby się z jakimkolwiek wyrzeczeniem, ofiarą, poświęceniem. Dlatego tak dużo ludzi młodych nie chce zakładać rodzin, tylko żyje w konkubinacie, zasłaniając się powszechnie panującym poglądem, że ślub niczego w ich życiu nie zmieni. Jednakże po pewnym czasie każdy dorosły człowiek pragnie zaprowadzić w swoim życiu porządek, potocznie mówiąc, chce się ustabilizować, co jest oznaką dojrzałości.

Rozwinięcie tematu

Metoda – programy Amosa. Nauczyciel przedstawia uczniom problem syndromu Piotrusia Pana (dotyczy on osób, które nie chcą brać odpowiedzialności za życie swoje i innych, pragną zaś żyć całkowicie beztrosko). Nauczyciel zadaje pytania:

- a. Skąd bierze się taka postawa?
- b. Jakie są jej źródła?

Po krótkiej dyskusji nauczyciel dzieli uczniów na grupy. Każda z grup otrzymuje kartę pracy zawierającą sigła Pisma Świętego, które odnoszą się do postaci: Abrahama, Jonasza, Maryi, Józefa, Mateusza. Na podstawie fragmentów Pisma Świętego uczniowie odpowiadają na pytania (załącznik 2). Po zakończonej pracy przedstawiciele grup krótko streszczają dany fragment biblijny i odczytują odpowiedzi na pytania.

Podsumowanie: w życiu każdego młodego człowieka pojawia się taka chwila, w której stawia sobie pytania: jaki jest sens mojego życia? Jaką drogę życiową obrać? Czego Bóg ode mnie oczekuje? Te egzystencjalne kwestie są najważniejszymi pytaniami w życiu. Odpowiedzi na nie mogą zasadniczo zmienić życie, jak w przypadku Abrahama, Jonasza, Maryi, Józefa czy Mateusza. Wezwania, jakie Bóg do nas kieruje, nie są proste w realizacji, w codziennym życiu. Mają nas jednak prowadzić do dojrzałości i świętości chrześcijańskiej, tak jak błogosławionych i świętych. Warto zauważyć, że są wśród nich ludzie świeccy, ojcowie i matki rodzin, ludzie różnych zawodów i stanów społecznych, a nie tylko osoby duchowne czy konsekrowane.

Zakończenie

Każdy z nas ma wbudowane pragnienie szczęścia, którego pomysłodawcą jest sam Bóg. Człowiek szuka drogi, która go do tego szczęścia zaprowadzi (kapłaństwo, małżeństwo, życie zakonne, samotność). Ważne jest, aby wybór powołania był świadomy i zgodny z własnym „ja”. Człowiek powinien opierać się na Bogu, zaufać Mu i dbać o żywą relację z Nim poprzez modlitwę i sakramenty święte, które, niezależnie od stanu, pomagają we wzroście duchowym (zob. podręcznik „Zapamiętaj”).

Notatka

Świętość jest kształtowaniem siebie i osiągnięciem pełni swojego człowieczeństwa w Jezusie (wyjściem ze swej ziemi, z tego, kim jestem, co rozumiem i kocham, aby zmierzać w nieznanym kierunku, do ziemi obiecanej, wskazanej przez Boga). Podstawowym powołaniem człowieka jest powołanie do świętości, które może być realizowane w życiu rodzinnym, kapłańskim, zakonnym i samotnym.

Korelacja z edukacją szkolną:

- a) etyka – wartość ludzkich wyborów,
- b) wiedza o społeczeństwie – pełnienie poszczególnych ról społecznych,
- c) język polski – interpretacja wiersza ks. J. Pasierba w kontekście wezwania przez Boga, esej na temat powołania.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Krótką, indywidualną medytacją nad tekstem Benedykta XVI o ludzkim powołaniu (zob. podręcznik, „Kościół naucza”) bądź nad wierszem ks. J. Pasierba o Bożym wezwaniu. Rozwijając temat, można także przybliżyć uczniom sylwetki poszczególnych świętych i błogosławionych.

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA

Modlitwa o rozeznanie powołania

*Boże, przenikasz i znasz mnie.
Stworzyłeś mnie dla szczęścia,
pomóż mi je odnaleźć.
Ukaż mi moją drogę życia.
Spraw, abym wybrała to,
co dla mnie zamierzyłeś
jeszcze w łonie mej matki.
Chcę być Tobie posłuszna we wszystkim.
Pójdę, gdzie mnie pošlesz.
Ufam Tobie, bo wiem, że mnie kochasz
i chcesz mojego dobra.
Prowadź mnie po Twoich ścieżkach.
Amen.*

Źródło: <http://www.naszepowolanie.pun.pl/viewtopic.php?id=22> (dostęp: 05.06.2014).